

Arrest

nr. 78 879 van 6 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bengalese nationaliteit te zijn, op 9 februari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 februari 2012 met refertenummer 14394.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. SIMONE, die *loco* advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, F.W.C.(...) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit de wijk North Bashaboo in Dhaka te Bangladesh. Sinds 2000 werd u lid van de Freedom Party. In 2007 verhuisde u naar North Bashaboo. Vanaf dan kreeg u herhaaldelijk problemen met de autoriteiten in Bangladesh onder andere omwille van uw politieke profiel. Op 22 januari 2007 werd u gearresteerd door de Shabusbagh politie. U werd ondervraagd en mishandeld en na twee dagen werd u naar Dhaka Central Jail gebracht. Na

achttien dagen kwam u vrij op borg. Op 10 maart 2007 werd u opnieuw gearresteerd door hetzelfde politiekantoor. U werd opnieuw mishandeld en na vijf dagen werd u naar de gevangenis gebracht. Daar verbleef u ongeveer één jaar. Op 9 of 10 juni 2008 was er een politieke manifestatie en uw partij kwam in conflict met de BNP (Bangladesh Nationalist Party). U werd gearresteerd en er werd een klacht tegen u ingediend. Na drie dagen voorarrest werd u naar Dhaka Central Jail gebracht. Daar werd u voor zes maanden opgesloten. In februari 2009 werd u naar Gulshan politiekantoor gebracht. Na drie dagen werd u vrijgelaten en u werd ditmaal niet naar de gevangenis gestuurd. Op 21 oktober 2009 was er een bomaanslag tegen een parlamentslid van Awami League. Uw naam werd genoemd als verdachte en er werd een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd. Op 23 oktober 2009 trok u naar Gulshan en daarna naar Dhanmondi bij vrienden. U verbleef daar tot u Bangladesh verliet. Later kreeg u problemen met S.(...), een lid van BNP. U kreeg ruzie met hem op een boekenbeurs waar u een standje had. Hij wou uw plaats innemen. U diende een klacht in tegen S.(...) via uw vrienden en hij werd gearresteerd. Maar na drie dagen kwam hij terug vrij dankzij M.A.(...), de lokale leider van BNP. Vanaf dan werd u bedreigd door S.(...). Ook uw vrouw (O.V. 6.640.589) en dochter werden bedreigd. Uw dochter kon niet meer naar school en uw vrouw durfde niet meer naar buiten komen. Op 5 juni 2010 verliet u Bangladesh met de auto. Ergens buiten Bangladesh, u weet niet waar, nam u een vliegtuig. De vlucht duurde ongeveer twaalf uren. Daarna kwam u met een vrachtwagen naar België. U werd onderschept door de politie en u werd op de trein gezet om asiel aan te vragen. Op 10 juni 2010 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, de geboorteakte van uw vrouw, uw nationaliteitsakte, de nationaliteitsakte van uw vrouw, uw huwelijksakte, de overlijdensakte van uw vader, twee brieven van uw advocaat, drie rechtzaakdocumenten en medische documenten.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u Bangladesh diende te verlaten omdat u angst had dat men u zou arresteren. Het CGVS hecht ook geen geloof aan uw verklaring dat u eerder gearresteerd werd en dat er rechtszaken tegen u lopen in Bangladesh. Ten eerste, verklaart u tijdens uw gehoor bij CGVS dat u meermaals in de gevangenis hebt gezeten in Bangladesh: één keer achttien dagen, één keer ongeveer één jaar en één keer zes maanden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het is bevreemdend dat u deze periodes in de gevangenis niet vermeldt hebt tijdens uw eerste gehoor bij DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) wanneer u gevraagd werd naar arrestaties en periodes in de gevangenis (zie verklaring DVZ, punt 3.1.).

U verklaart tijdens dat eerste gehoor dat u vier keer gearresteerd werd en dat u telkens op borg vrijgelaten werd nadat u enkele dagen werd opgesloten in het politiekantoor. Het feit dat u geen van de drie periodes in de gevangenis vermeldt, terwijl het toch om lange periodes gaat en het u expliciet gevraagd werd, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. U verklaart tijdens uw gehoor bij CGVS dat er drie rechtszaken tegen u lopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Bij DVZ verklaart u dat er vijf rechtszaken tegen u lopen (zie verklaring DVZ, punt 3.2.). U verklaart bij CGVS dat er één zaak bij Kotowali Police Station loopt en twee zaken bij Dhaka Magistrate Court (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Bij DVZ komt Kotowali Police Station niet ter sprake wanneer het gaat over de rechtszaken en vermeldt u Comilla Court, waarover u niets zegt tijdens het gehoor bij CGVS wanneer u dezelfde vraag gesteld wordt. Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheden verklaart u plots dat er vier zaken lopen tegen u en dat u vijf keer gearresteerd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Maar over die vierde zaak blijft u vaag en u legt hiervan geen documenten neer (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Deze tegenstrijdigheden met uw verklaringen bij DVZ ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten tweede, bevat uw gehoor bij CGVS enkele tegenstrijdigheden en incoherenties. U verklaart dat u in juli 2008 naar de wijk Gulshan in Dhaka trok bij een vriend die J.(...) heet (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). U verbleef daar drie maanden. Dit wil zeggen dat u daar ongeveer tot oktober 2008 verbleef. Wanneer u gevraagd wordt wat er na die drie maanden gebeurde antwoordt u dat u gearresteerd werd in een rechtszaak en dat u ongeveer één jaar in de gevangenis verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Dit is tegenstrijdig met latere verklaringen. Wanneer u gevraagd wordt of u ooit gearresteerd werd in Bangladesh antwoordt u dat u op 9 of 10 juni 2008 naar Comilla ging voor een manifestatie en dat u gearresteerd werd en zes maanden opgesloten werd in de gevangenis (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Eerst verklaart u dat u in 2008 rond oktober werd gearresteerd en later verklaart u dat dit in juni gebeurde. Dit is tegenstrijdig. Bovendien blijkt uit de documenten die u voorlegt

dat u in 2008 op 3 november op borg vrij kwam (groene map, punt 8.2). Dit is tegenstrijdig met uw verklaring dat u vanaf oktober 2008 voor één jaar opgesloten zat. Dit komt bovendien ook niet overeen met uw tweede verklaring waarin u stelt dat u vanaf juni 2008 zes maanden opgesloten zat. Tussen 9 of 10 juni en 3 november zitten slechts vier maanden en half, geen zes maanden. Hetzelfde geldt voor de rechtzaak uit 2007. U verklaart dat u op 10 maart 2007 gearresteerd werd en dat u één jaar vastgehouden werd in de gevangenis (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Uit de documenten die u voorlegt (groene map, punt 8.1.) blijkt dat u op 17 augustus 2007 vrij gelaten werd op borgtocht. Tussen maart 2007 en augustus 2007 zit geen volledig jaar, slechts vijf maanden. Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten derde, verklaart u dat u op 21 oktober 2009 verdacht werd van een bomaanslag op een parlamentslid van de Awami League (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Er werd een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd (groene map, punt 8.3.). U verklaart dat uw advocaat u liet weten dat u, indien u gearresteerd zou worden, u tien tot twaalf jaren cel riskeert. Toch bent u daarna klaarblijkelijk niet ondergedoken of gevlucht. U vertelt dat u daarna ruzie kreeg met S.(...), een lid van de BNP, op een boekenbeurs waar u een standje had. Dat wijst erop dat u gewoon verder ging met uw leven. Bovendien verklaart u dat u, zij het via vrienden, klacht indiende tegen S.(...) bij de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Het is bevreemdend dat u een klacht indient bij de politie, ook al is het indirect via vrienden, terwijl er een arrestatiebevel tegen u loopt in een rechtszaak waarin u tien tot twaalf jaar cel riskeert. Dit ondermijnt uw vrees en de geloofwaardigheid van uw relaas. U verklaart over deze zaak dat men u ervan verdacht te handelen in explosieven en u verklaart dat u volgens de Bengaalse overheid betrokken bent bij anti-staat activiteiten. Indien het geval is, is het bevreemdend dat u een nationaliteitsakte voorlegt die uitgegeven is op 7 juli 2011 (groene map, punt 2). Het is merkwaardig dat de overheid dit document ter beschikking stelt van een voorvluchtige en bovendien extra merkwaardig dat deze nationaliteitsakte letterlijk stelt dat u nooit betrokken was in activiteiten die de staat ondermijnen. Dit document wijst erop dat er geen arrestatiebevel tegen u loopt.

Ten vierde, kan omwille van uw tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen geen geloof gehecht worden aan de echtheid van de documenten die u voorlegt. Enkele elementen uit uw relaas versterken deze stelling. Ten eerste, legt u bijlange niet alle documenten voor die u zou kunnen voorleggen. U verklaart dat u een advocaat hebt in Bangladesh en dat hij u geholpen heeft met het bemachtigen van de rechtzaakdocumenten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Toch legt u van de zaak uit 2007 en de zaak uit 2008 enkel documenten voor met betrekking tot uw borgaanvraag. U legt geen First Information Report of Order Sheet met een overzicht van alle gebeurtenissen in deze zaken voor. U legt ook geen documenten voor van een vierde zaak die volgens uw verklaring tegen u loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaart bovendien dat u begin 2007 al eens achttien dagen opgesloten zat in Dhaka Central Jail (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Ook hier legt u geen documenten van voor. U verklaart dat uw vrienden voor u een klacht ingediend hebben tegen S.(...) (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). En ook hier legt u geen documenten van voor. U legt wel een arrestatiebevel voor dat uitgevaardigd is door de rechtbank (groene map, punt 8.3.). Dit is merkwaardig gezien het officieel niet mogelijk is om een arrestatiebevel te bekomen (blauwe map, punt 1). Bovendien is de naam die voorkomt op de documenten die u voorlegt verschillend van de naam op uw geboorteakte (groene map, punt 1). Op de juridische documenten staat 'O.(...)' in plaats van 'W.(...)' en wordt 'Gong' aan uw naam toegevoegd, wat nergens terug te vinden is op uw geboorteakte. Het is bevreemdend dat er op officiële juridische documenten een naam gebruikt wordt die verschilt van de naam op uw geboorteakte. Dit alles wijst erop dat de documenten die u voorlegt niet echt zijn en dat uw relaas weinig geloofwaardig is.

Wat betreft uw verdere problemen in Bangladesh verklaart u dat u persoonlijke problemen had met S.(...) en dat hij u en uw familie bedreigt (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). De problemen met S.(...) zijn gelinkt aan de rechtszaken waarover u verklaringen aflegt, want u verklaart dat S.(...) één van de personen is die een klacht tegen u indiende (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gezien uw verklaringen over de rechtszaken ongeloofwaardig zijn, omwille van de hier boven vermelde redenen, kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over persoonlijke problemen met S.(...).

U hebt geen enkele kennis over het vals paspoort waarmee u reisde. U verklaart dat u dit paspoort nooit in eigen handen kreeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit is merkwaardig gezien de strenge paspoortcontrole op internationale luchthavens. Bovendien kan u niets vertellen over uw reisroute. U kent geen enkele plaats langs waar u onderweg passeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Dit doet vermoeden dat u informatie achterhoudt over uw reisweg en over de documenten waarmee u reisde.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

De overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. De echtheid van de geboorteaktes, de nationaliteitsaktes, de huwelijksakte en de overlijdensakte wordt niet in twijfel getrokken. Deze documenten hebben echter geen invloed op de geloofwaardigheid van uw relaas. De brieven van uw advocaat hebben een gesolliciteerd karakter. Gezien de ongeloofwaardige aard van uw verklaringen kan er geen link gemaakt worden tussen die verklaringen en de inhoud van de medische documenten die u voorlegt. Niets wijst erop dat uw medische problemen in verband staan met de verklaringen die u aflegt over uw problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, S.W.C.(...), luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Dhaka in Bangladesh. U woonde daar samen met uw man (O.V. 6.640.589) en uw dochter. Op een bepaald ogenblik kreeg uw man problemen met de autoriteiten en met persoonlijke vijanden omwille van zijn politieke profiel. Uw man werd ook enkele keren opgesloten in de gevangenis. In die periode verbleef u bij uw moeder. U en uw dochter werden ook bedreigd door de vijanden van uw man. U durfde niet naar buiten komen en uw dochter kon met moeite naar school gaan. Op 5 juni 2010 besloten u en uw man om Bangladesh te verlaten. Jullie verlieten Bangladesh met de auto en namen nadien in het buitenland een vlucht. U weet niet waar u daarna terecht kwam, maar u kwam in een vrachtwagen naar België. In België werd u onderschept door de politie en werd u gestuurd naar de plaats waar u asiel kon aanvragen. Op 10 juni 2010 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, de geboorteakte van uw man, uw nationaliteitsakte, de nationaliteitsakte van uw man, uw huwelijksakte, de overlijdensakte van de vader van uw man, twee brieven van uw advocaat, drie rechtzaakdocumenten en medische documenten.

B. Motivering

Volgens uw verklaring werd u en uw kind lastig gevallen omwille van de problemen die uw man (O.V. 6.640.589) had (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Bijgevolg verwijst het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) voor het antwoord op uw asielaanvraag naar de beslissing die genomen werd in het dossier van uw man. Deze beslissing vindt u terug hieronder:

“(…)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: vluchtelingenverdrag) en de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoekers vangen aan met het citeren van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en stellen dat zij weldegelijk voldoen aan de criteria van de status van vluchteling. Verder stellen zij dat ze minstens in aanmerking komen voor het verkrijgen van de subsidiaire bescherming.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Waar de bestreden beslissing verzoeker verwijt andere verklaringen te hebben afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) dan op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal) stelt verzoeker dat hij op de DVZ heeft geantwoord dat hij in vijf verschillende zaken in de gevangenis is gestoken. Er werd hem toen niet gevraagd of hij na zijn arrestatie in de gevangenis gestoken is. Op het Commissariaat-generaal werd deze vraag wel gesteld, en heeft verzoeker meer informatie kunnen verstrekken.

De Raad meent dat van verzoeker, die stelt te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle kernelementen ter

ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in het vervolgingsrelaas zou vermelden. De Raad merkt tevens op dat op de DVZ duidelijk gevraagd wordt naar kortstondige arrestaties en eveneens langdurige periodes van hechtenis. Verzoeker spreekt echter op de DVZ enkel over vier arrestaties, één in 2007, één in 2008 en twee in 2009, waarbij hij telkens 4 à 5 dagen vastgehouden wordt. Verzoeker stelde ook dat hij daarna steeds op borg vrijkwam (vragenlijst DVZ verzoeker p. 2). Op het Commissariaat-generaal heeft verzoeker daarentegen verklaard dat hij in 2007 tweemaal gearresteerd werd en de eerste keer na achttien dagen via borgsom vrijkwam (gehoor Commissariaat-generaal verzoeker p. 5). De tweede keer zou verzoeker na vijf dagen overgebracht zijn naar de gevangenis en daar een jaar hebben vastgezeten (gehoor Commissariaat-generaal verzoeker p. 5).

Waar de commissaris-generaal enkele tegenstrijdigheden en incoherenties aanhaalt stelt verzoeker dat hij van 4 juli 2008 tot 21 september 2008 bij zijn vriend J.(...) verbleef en dat hij op 21 september 2008 gearresteerd werd. Verzoeker stelt dat hij nooit gezegd heeft dat dit gedurende zes maanden was. Verzoeker stelt verder dat hij verklaarde dat hij gearresteerd werd voor de *“case lodge in June 2008 in Comilla, Kotowali Police Station”*. Verzoeker meent dat dit niet betekent dat hij in juni 2008 werd gearresteerd, maar dat hij gearresteerd werd voor de klacht van juni 2008.

De Raad merkt op dat verzoeker wel stelt dat hij nooit gezegd zou hebben dat hij zes maanden gevangen was na zijn arrestatie op 21 september 2008, maar dat dit desalniettemin te lezen is in het verslag van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal (gehoor Commissariaat-generaal verzoeker p. 5). Verder merkt de Raad op dat verzoeker weldegelijk het volgende heeft gesteld: *“(...)9 of 10 juni 2008 ging ik naar Comilla. Daar was een manifestatie. Er was een clash met BNP. En ik werd gearresteerd. (...)”* (gehoor Commissariaat-generaal verzoeker p. 5). Verzoeker kan dus niet stellen dat hij niet gezegd heeft dat hij in juni 2008 gearresteerd werd.

Verzoeker stelt dat hij niet op de *“Most Wanted List”* stond met zijn foto in alle politiekantoren in zijn land van herkomst. Verzoeker diende te werken om huur en voeding voor zijn gezin te betalen, daarom is verzoeker niet ondergedoken of gevlucht. Met betrekking tot de nationaliteitsakte die verzoeker neer heeft gelegd die stelt dat verzoeker nooit betrokken was bij activiteiten die de staat ondermijnen, stelt verzoeker dat hij een politiek slachtoffer is van de *“Bangladesh Nationalist Party”* (hierna: BNP) die heerst in de overheid.

De bestreden beslissing zegt hierover: *“(...)Ten derde, verklaart u dat u op 21 oktober 2009 verdacht werd van een bomaanslag op een parlamentslid van de Awami League (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Er werd een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd (groene map, punt 8.3.). U verklaart dat uw advocaat u liet weten dat u, indien u gearresteerd zou worden, u tien tot twaalf jaren cel riskeert. Toch bent u daarna klaarblijkelijk niet ondergedoken of gevlucht. U vertelt dat u daarna ruzie kreeg met S.(...), een lid van de BNP, op een boekenbeurs waar u een standje had. Dat wijst erop dat u gewoon verder ging met uw leven. Bovendien verklaart u dat u, zij het via vrienden, klacht indiende tegen S.(...) bij de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Het is bevreemdend dat u een klacht indient bij de politie, ook al is het indirect via vrienden, terwijl er een arrestatiebevel tegen u loopt in een rechtszaak waarin u tien tot twaalf jaar cel riskeert. Dit ondermijnt uw vrees en de geloofwaardigheid van uw relaas. U verklaart over deze zaak dat men u ervan verdacht te handelen in explosieven en u verklaart dat u volgens de Bengaalse overheid betrokken bent bij anti-staat activiteiten. Indien het geval is, is het bevreemdend dat u een nationaliteitsakte voorlegt die uitgegeven is op 7 juli 2011 (groene map, punt 2). Het is merkwaardig dat de overheid dit document ter beschikking stelt van een voorvluchtige en bovendien extra merkwaardig dat deze nationaliteitsakte letterlijk stelt dat u nooit betrokken was in activiteiten die de staat ondermijnen. Dit document wijst erop dat er geen arrestatiebevel tegen u loopt.(...)”*.

Louter stellen dat verzoeker niet op de *“Most Wanted List”* stond en wel huur en voeding voor zijn gezin moest betalen volstaat niet om dit motief te weerleggen. Er zouden meerdere zaken tegen verzoeker lopen, dus indien hij werkelijk een gegronde vrees voor vervolging had zou hij zich zo veel mogelijk hebben onttrokken uit het openbaar leven. De Raad wijst er ook op dat verzoeker zelf gesteld heeft dat zijn vrouw en dochter bij zijn schoonmoeder verbleven, dus de stelling dat verzoeker nog voeding en huur voor zijn gezin nodig had gaat ook niet op. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat het de Awami League is die momenteel heerst in de overheid in verzoekers land van herkomst, en niet de BNP zoals verzoekers stellen in hun verzoekschrift.

Waar de commissaris-generaal opmerkingen maakt over de neergelegde gerechtelijke documenten, stellen verzoekers dat zij enkel documenten in het Bengaals hebben neergelegd, en dat het verschil in spelling te wijten is aan een verkeerde vertaling. Met betrekking tot het woord “Gong” dat aan de naam van verzoeker toegevoegd zou zijn, stellen verzoekers dat dit woord in een gerechtelijk document staat voor “een groep die samenspanst”. Deze documenten zouden dan ook gelezen dienen te worden als “Wahid en zijn bende”.

Over de door verzoeker neergelegde gerechtelijke documenten stelt de bestreden beslissing het volgende: “(...)Ten vierde, kan omwille van uw tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen geen geloof gehecht worden aan de echtheid van de documenten die u voorlegt. Enkele elementen uit uw relaas versterken deze stelling. Ten eerste, legt u bijlange niet alle documenten voor die u zou kunnen voorleggen. U verklaart dat u een advocaat hebt in Bangladesh en dat hij u geholpen heeft met het bemachtigen van de rechtzaakdocumenten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Toch legt u van de zaak uit 2007 en de zaak uit 2008 enkel documenten voor met betrekking tot uw borgaanvraag. U legt geen First Information Report of Order Sheet met een overzicht van alle gebeurtenissen in deze zaken voor. U legt ook geen documenten voor van een vierde zaak die volgens uw verklaring tegen u loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaart bovendien dat u begin 2007 al eens achttien dagen opgesloten zat in Dhaka Central Jail (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Ook hier legt u geen documenten van voor. U verklaart dat uw vrienden voor u een klacht ingediend hebben tegen S.(...) (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). En ook hier legt u geen documenten van voor. U legt wel een arrestatiebevel voor dat uitgevaardigd is door de rechtbank (groene map, punt 8.3.). Dit is merkwaardig gezien het officieel niet mogelijk is om een arrestatiebevel te bekomen (blauwe map, punt 1). Bovendien is de naam die voorkomt op de documenten die u voorlegt verschillend van de naam op uw geboorteakte (groene map, punt 1). Op de juridische documenten staat ‘O.(...)’ in plaats van ‘W.(...)’ en wordt ‘Gong’ aan uw naam toegevoegd, wat nergens terug te vinden is op uw geboorteakte. Het is bevreemdend dat er op officiële juridische documenten een naam gebruikt wordt die verschilt van de naam op uw geboorteakte. Dit alles wijst erop dat de documenten die u voorlegt niet echt zijn en dat uw relaas weinig geloofwaardig is. Wat betreft uw verdere problemen in Bangladesh verklaart u dat u persoonlijke problemen had met S.(...) en dat hij u en uw familie bedreigt (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). De problemen met S.(...) zijn gelinkt aan de rechtszaken waarover u verklaringen aflegt, want u verklaart dat S.(...) één van de personen is die een klacht tegen u indiende (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gezien uw verklaringen over de rechtszaken ongeloofwaardig zijn, omwille van de hier boven vermelde redenen, kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over persoonlijke problemen met S.(...).(...)”.

De incoherenties die in de bestreden beslissing vermeld worden kunnen niet worden goedgepraat door ze te steken op vertaalproblemen. Verder merkt de Raad op dat het wel zo kan zijn dat het woord “Gong” in deze documenten dient gelezen te worden in de zin van “Wahid en zijn bende”, maar dat verzoeker nergens in zijn relaas heeft aangegeven dat hij wordt vervolgd als hoofd of deel van een “groep die samenspanst”. Verzoekers slagen er dus niet in om de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen.

Wat betreft de paspoorten waar verzoekers mee reisden volharden zij in hun verklaringen. Zij verlieten hun land van herkomst samen met een smokkelaar. Deze liet een paspoort maken onder een valse naam aangezien verzoeker gezocht werd.

Dat verzoekers niet veel konden zeggen over de reisroute zou niet betekenen dat zij informatie achterhouden. Het feit dat verzoeker en zijn zwangere vrouw achterin een afgesloten vrachtwagen reisden en geen zicht hadden op de wegen verklaart waarom zij weinig kunnen zeggen over de genomen route.

De Raad meent dat dit een overtollig motief is.

De Raad stelt vast dat verzoekers zich voornamelijk beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. In zoverre verzoekers bepaalde delen van de motivering niet betwisten, blijven deze motieven ook integraal van kracht.

Verzoekers wijzen verder nog op de verschillende documenten waarmee zij de arrestaties van verzoeker aan kunnen tonen.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan documenten te kunnen ontleen dient deze ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Verzoekers menen dat gezien het voorgaande het geenszins ongeloofwaardig overkomt dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst blootgesteld zullen worden aan onmenselijke en vernederende behandelingen, waardoor er ook sprake zou zijn van een schending van het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM)

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Het middel is niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2.

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, begroot op 350,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

G. de MOFFARTS